

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ששׁת ימים תאכל מצות
וביום השביעי יצרת לך
אֶרְדָּךָ לֹא תֵאָכֵל
אֶת־בָּרֶכְתּוֹ שׁוּ
2. שבעת ימים מצות
האכלו אך ביום הראשון
תאכלו שני מתנים כי
כל אכל תאכל ובהנהגה
בנפש ההוא משׁתׁלֵּא
מיזם הראשון עד יום
השביעי. שמוה יב טו
3. וספרתם לכם ממחרת
השבת ויום ראשון את
עמך הנהגה כעשׁ שבתות
הימנות היתה:
ויקרא כג טו
4. שבעה שבעת חספך לך
מחול דרמש בקנה תחל
לספר שבעה זבדוּת
שבעה ט ט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קצירה וכו' חרמש וגו' הס"ד ואח"כ מ"ה והבאה וכו' הביאכם וספירה מקמי הבאה שפיר דמי דהא מיום הביאכם: (ב) ד"ה תרי תנאי דבריינא דרבי יוסי כל"ל ומיבית והיינו ועוד נמחה:

רבינו גרשום

אתה יכול לאלוהים שש
מיוחסת מן הדור
לפי שדוריקר העומד בן
ראשון לשל חוה"מ
וספרתם כלם ממרות
מיום הבהיכם יכול יקצור
היה ואלו חכמים
היחל ויפטרם שיהיה
היה לספר אפילו את
רשעים ויפטרם [ויפטרם]
ש'חיל לספר ביום. א'
מרבין נתון ב' ונא ידוע
היה כן חכמים חסד
חששים ושמעו שבת
הספר יל לרביא יחזי
היה נתן בריא [אז]
דבריהם [מנן] יל לה
פרכה: יל קצאמר וזה
היה שמעון בן אלעזר.
לקדש וזה דקא בעינן
ובהי' קטות: וחכ'א בקי'ם
ובקולות מן כרוב. וחכ'ן
אז נתון מן קדש שמעון
דבר יל ואין לרובד:
היה יל תימנן. וזה
היה להשיך קליפ'תו:
לשפוע'ם של עומר
כלי של תשת לרחי'ם
היה גרסות בל להשיך
קליפ'תו: והשאר שמח'ר
היה שערון נדה וזה
היה מפי שגלגל
עיסה כשאר חלין
ופטר מן המעשור
מפי שמח'ר הכי הרי
כשאר קדש ופטר:
אבי' אז אבי' כשכשעו
היה המכור: וחכ'א

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

יְכִי נֶאֱמָר מִמַּחֲרָת [1] שָׁכַם שְׂכֹחַךְ הַפֶּסַח. לְדַעַת שְׂכֵשֶׁת שֶׁל פֶּסַח תִּחְבֵּל וְיִימְנוּת: וְכֵן הִשָּׁנָה מֵאֵלֶּה שְׂכֵשֶׁת. וְהָיָה שֶׁכֵּן מִמֶּנּוּ לֹא יִזְדַּק אִיזָה שְׂכֵשֶׁת אֶלָּא וְהָיָה יִי"ט [שֶׁל פֶּסַח] הוּא: מֵאֵה שְׁנֵי אֲהֵי יוֹכֵל לֵאמֹר לִשְׂכֵשֶׁת מִן הַדָּשׁ אֲהֵי יוֹכֵל לֵאמֹר שֶׁהוּא. שְׁלֵמַח יִקְרֶה הַעוֹמֵר וְהֵן

דברי הוא אומר תספור לך ספירה תלויה
בבית דין יצתה שבת בראשית שספירתה
נכלל אדם רבי יוסי אומר ממחרת השבת
ממחרת יום טוב אתה אומר ממחרת יו"ט או
זינוונו אלא ממחרת שבת בראשית אמרת וכי
אמר ממחרת השבת שבתוך הפסח והלא
אין נאמר אלא ממחרת השבת דכל השנה
ולילה מלאה שבתות צא וברוך איוו שבת
ביד נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת
למעלה ¹⁶ מה להלן רגל ותחילת רגל אף
נאן רגל ותחילת רגל רבי שמעון בן אלעזר
אומר כתוב אחד אומר ¹⁷ ששתי ימים תאכל
מצות וכתוב אחד אומר ¹⁸ שבעתי ימים מצות
תאכלו הא כיצד מצה שאי אתה יכול לאוכלה
שבעה מן החדש אתה יכול לאוכלה ששה
מן החדש ¹⁹ מיום הביאכם תספור יכול יקצור
ויביא ואימתי שירצה יספור תלמוד לומר
ממהל חרמש בקמה תחל לספור אי מהחל
חרמש תחל לספור יכול יקצור ויספור ואימתי
שירצה יביא ת"ל מיום הביאכם אי מיום
הביאכם יכול יקצור ויספור ויביא ביום ת"ל
שבע שבתות תמימות תהיינה אימתי אתה
שומע שבע שבתות תמימות בזמן שאתה ²⁰
שומע ללימנות מעברכ יכול יקצור ויביא
וספור כלילה ת"ל מיום הביאכם הא כיצד
יצירה ²¹ וספירה כלילה והבאה ביום אמר
יבא כולוהו אית להו פירכא בר ²² מתרתי
תנאי בתראי בין במתניתא קמייתא בין
במתניתא בתרייתא דלית להו פירכא אי
מדרבן יוחנן בן זכאי דלמא כדאביי דאמר אביי
²³ מצוה למימנו יומי ומצוה למימנו שבועי אי
מדרכי אלעזר ורבי יהושע ממאי דביום טוב
ראשון קאי דלמא ביו"ט אחרון קאי דרבי
שמעאל ור' יהודה בן בתירא לית להו פירכא
אי מדרכי יוסי בר' יהודה הוה אמינא דלמא
ממשין לכר ²⁴ מהני שיטא אי מדר' יהודה
בן בתירא ממאי דביו"ט ראשון קאי דלמא
ביו"ט אחרון קאי ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא
היינו דקאמר ועוד גופא אמר אביי מצוה
למימנו יומי ומצוה למימנו שבועי רבנן דרבי
אשי מנו יומי ומנו שבועי אממר מני
מימי ולא מני שבועי אמר זכר למקדש הווא:
מצותנו ²⁵ קצרוהו ונתנוהו בקופות הביאיהו
קצורה ²⁶ והיו מהבהבין אותו באור כדי לקיים
עצת מצות קלי דברי רבי מאיר וחכ"א יבגנים
ובקולחות חובטין אותו כדי שלא יתמעך
נתנוהו לאבוב ואבוב היה מנוקב כדי

הרוח מנשבת בו נתנוהו ליריחים של
נשוא מנופה בשלש עשרה נפה והשאר
נחלה לפטור מן המעשר ר' עקיבא מר
ננו רבנן אביב זה אביב קלוי באש מר
ואותו באש כדי לקיים בו מצות קלי דב
ל ויקרא צ: שלש עשרה נפה. מפרש באלו מנחות (לקמן)
ל ז ציד הדיוט הוא לאחר שנפדה: ופטור מן המעשר
א [ע"פ]: רבי עקיבא אומר ר'. מפרש בגמרא [שם]:

סו.

הוא תאבץ מצות. בסוף ערבי פסחם
היה מה שציעי רשות אף ששה רשות
בסוף פרק שני דחגיגה (דף יט.) נמי
גלן עלוירים ושמה מרמי שמעת מינה:
ואימתי שירצה יביא. והא דכתיב
כרמל דאפי' מרסוק לא

מיימי משום כרמל היינו למנוח:
דלית אהו פירבא. אע"ג דליטריך
נמי לרבי שמעון ז"ר אלעזר
מה שביעי רשות כדפרישית כולו

שמעיו: **זכר** מִקְדָּשׁ חוּא. נִרְאֶה
דְּסַפֵּק טַחֲסִינֵה יוֹכֵל לְנַכֵּר וְאִין צִירָן
לְהַתְמַת עַד שִׁיחָא וְדִלִּי לִילֵה אִין
שְׂחֹא סְפִיקָא דְרִבְנָן עוֹד וְאִין צִירָן
לְדִאֲפִילוּ בְּיוֹם סַמּוֹן לַחֲסִינֵה עֲדִיף
מִנְּמוֹס תַּמּוּמוֹת דְּאִמְרִינֵן לְעִיל וְאִין
נִגְרָהא וְהִכָּא דְּשַׁכַּח כְּסֹפּוֹר בְּלִילֵה
פִּסְקָא בְּהָ"ע שְׁטוּפֵי בְּיוֹם וְכֵן הִיא
נִגְרָהא מִמּוֹן סָטֵם מִתְּנִיתִין דְּסוֹף
פִּירְקִין (דף ע"א) דַּמְנֵן מִנְּמוֹס בְּלִילֵה
לְקִיּוֹר וְאִם נִקְרַר בְּיוֹם אֶדָּר אֲזִל
לְנִגְרָהא לְרִ"ט עֵיקַר שְׁחֵר סָטֵם
מִתְּנִיתִין וְדִפְרַק שֵׁנִי דְּמִגְלִילָה (דף כ"ג)
וּמִיִּמְיָה לֵה בְּסוֹף פִּירְקִין (דף ע"ב) כֹּל
הַיֵּלֶה שֶׁכֵּר לְקִיָּרָה הַעוֹמֵר כו' וְדִיִּקְיִין
מִיִּמְיָה דַּקְמְנִי לִילֵה דְּרֹמִיָּה בְּיוֹם מֵה
לְקִיָּרָה בְּלִילֵה לֹא אָף לִלְלֵה בְּיוֹם אֵל
וְאִין וְאִין מִתְּנִיתִין בְּרִישׁ מוֹעֵד קָטָן (דף ג') ר"ג
בְּיוֹם דִּינוּ מִנּוּ ע"ל (א) שְׁלֹשָׁה פְּרָסִים
הִלְלוּ וְהִתְרוּסוּ וּמִסְכֵּן רַב אֲבִי הֵסֵם
לְסַבֵּר לֵה כִּרְבִּי יִשְׁמַעֵאל דְּדִרְשִׁי מֵה
וְהִתְרוּסוּ שְׂרוּת אָף קִיָּר שְׂרוּת אֲבִי קִיָּר
הַעוֹמֵר שְׂחֹא מִנְּמוֹס וְדִסְחֵי שֶׁכֵּת
וְכִיּוֹן לְדִמּוּחַ שֶׁכֵּת אִין נִקְרַר אֲזִל
בְּלִילֵה דְּלִמְדַּח בְּסוֹף פִּירְקִין וְעוֹד
דְּרִבְרִי יוֹחֵן דְּלִמְדַּח (ס"ג ע"ד) עֲשֵׂה
נְטִיעוּת וְהִלְכֵה לְמַשֶּׁה מִסִּינֵי סַבֵּר לֵה
כִּרְ' יִשְׁמַעֵאל דְּדִרְשִׁי מֵה חֲרִישׁ שְׂרוּת
וְדִסְחֵי שֶׁכֵּת עוֹד חֲשִׁבִּי כִּי הֵאֵי גִּוּוּא
לְהִלְכֵה סִיקְתָּהּ בְּהַגְלוֹן מִמָּוָה (ב"ק
א') וּבִפְ"ק דִּל"ו (דף י"א) אֲבִי כֵּן
הַמַּשְׁנֵה יָדוּ עַל הַתַּחַתּוּנֵה וּמִיָּה אִין
כֹּל כִּי רִאִיָּה מַשֶּׁם לִזְיוֹן הִלְכֵה לְגַמְרִי
כְּחוֹתֵה מַשְׁנֵה דַּקְמְנִי הֵסֵם וְאִין
הִלְכֵה צוּ יָדוּ עַל הַתַּחַתּוּנֵה וְכִי
הִלְכֵה כֵּן כְּדִמּוּכַח בְּפִרְקֵי הָאוֹמֵנִין
(ב"מ ע"א) וְעֵיקַר מִילְתָּא לֹא סַמְךְ
הֵסֵם אֲזִל אֲחָא דְּהוּי מַמְלוּקַת וְאֲחֵר
כִּי סָטֵם וּמִיָּה דְּמוֹקִי בְּסוֹף פִּירְקִין
(דף ע"ב) רַבִּי אֲלֵעָזַר צִירָן שְׁמַעְוִן
דְּאִמֵּר נִקְרַר שְׁלֹא כְּמוֹתוֹ פְּסוּל כִּרְ'
כו' אִין מִיָּה לֵאמֹר דְּקִיָּימָא לֵן כִּרְ"ע
עֵקִיבָא דְּאִמֵּר כֹּל מִלְּחָמָה שְׂחֵי אֲפִשְׁרֵי
כו' אִין מִיָּה הֵסֵם דְּרִבְנֵי מֵה סַבֵּר לֵה
כְּחוֹתֵה עוֹד פִּסְקָא בְּהִלְכוֹת גְּדוּלוֹת
שְׁטֵם הַפְּסִיק יוֹם אֶחָד וְלֹא סָפֵר שׁוֹב
אִינוּ סוֹפֵר מַשּׁוּם בְּדַעֲיָה מִיִּמּוֹת
וְתִימְנֵה גְּדוּלוֹהּ הוּא וְכֵן יִתְכֵּן (א')
קֶנֶף

סות והוציאו ממנו עשרון
יה ונאכל לכל אדם ויחיין
ב בחלה ובמעשרות: גמ'
וד שהיו ישראל מהבהבין
ר' מאיר ותכמים אומרים
אין
(: דקס דגס דקס: ויחיין בחלה.
פ. דמירוס הוא ציד הקדש ומירוס
מ' זה אצבי. כלומר ראשית קציר:
אין

עין משפט
נר מצוה

י' א מ"י פ"ו מהלכות תמידין
ומוספין הל"ו [כב]:
י' ב מ"י שם הלכה כ'
קוש"ע א"ח ס' תפט'
סעיף א':
י' ג ד ה מ"י שם הלכה י':
כ' ו מ"י שם ופ"ו מהלכות
צבורים הלכה ג':

לְעֻזִי רַעֲשׁוּ

פליי"ל. מחבט.

שיטה מקובצת

[illegible]